

3. februar 1956.

Til folketingets udvalg angående skattereformen c/o hr. folketingsmand
Holger Eriksen, Christiansborg, K.

Assurandør-Societetets komité har gennemgået det i folketinget genfremsatte forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding med henblik på forslaget bestemmelse om personbeskatning af livsforsikrede.

ad § 129, stk. 1, nr. 9 flg.

Den her foreslåede „kapitalvindingsbeskatning“ af kapitalforsikringssummer må man bestemt fraråde,

dels på grund af de beklagelige følger for opsparingen, der kan forventes,

dels på grund af denne skats irrationelle karakter på specielt livsforsikringens område,

dels på grund af de meget betydelige udgifter, som skattens rigtige beregning og kontrol vil medføre.

Der er for tiden i danske livsforsikrings-selskaber og her i landet arbejdende udenlandske livsforsikrings-selskaber løbende omkring 2½ million livsforsikringer, som ifølge deres art vil falde ind under virkningerne af kapitalvindingsafgiften, hvis forsikringerne — hvad der vil være tilfældet med en meget væsentlig del — kommer til udbetaling ved udløb eller tilbagekøb.

En begrænsning af virkningen af de foreslåede regler opnås gennem forslaget § 133, stk. 2, hvorefter en kapitalvinding på 1 000 kr. ikke beskattes, men det er umuligt at sige, hvor meget denne begrænsning vil betyde, bl. a. fordi man ikke på forhånd kan vide, hvor mange forsikringer der vil blive tilbagekøbt før udløb, og på hvilket tidspunkt tilbagekøbet finder sted.

Der kan dog ikke herske tvivl om, at kapitalvindingskatten vil ramme tusindvis af ikraftværende livsforsikringer, hvoraf langt de fleste er tegnet, før befolkningen

overhovedet har hørt begrebet kapitalvinding nævne. Det bemærkes herved, at man går ud fra, at de foreslåede regler også ville ramme statsanstaltens forsikrede, jfr. HD i U. f. R. 1908 p. 783.

Disse mange tusind forsikringer vil være tegnet i tillid til den hidtil gældende skattefrihed, og hvis der nu gøres brud herpå, vil det føles som en alvorlig skuffelse. Det vil også virke stærkt forvirrende, fordi lovgivningsmagten netop har tilskyndet befolkningen til øget tegning af disse livsforsikringer ved at forhøje det tilladte skattefradrag for præmien.

Hvis kapitalvindingskatten tilmed gives tilbagevirkende kraft, således at den rammer den opsparing, der allerede har fundet sted i tillid til den bestående skattefrihed, vil det føles som en ligefrem retskrænkelse og utvivlsomt give anledning til ophævelse af talrige bestående forsikringer.

Overfor nyttegning af livsforsikring vil den foreslåede kapitalvindingskat kunne få den virkning, at det forsikringsøgende publikum i større eller mindre grad mister interessen for at tegne den livsforsikring, som under andre omstændigheder ville være blevet tegnet.

Det er vor opfattelse, at disse virkninger meget let kan få en ganske chokerende karakter, således at de medfører en stærk og sandsynligvis varig nedgang i nyttegningen af livsforsikring og en stærk opgang i den frivillige afgang af ikraftværende livsforsikringer.

Det er tidligere påvist — gennem skrivelse af 10. september 1951 fra Livsforsikrings-selskabernes Forening, fremsendt af Assurandør-Societetet til finansministeren — at opsparingen gennem livsforsikring i årene 1946—50 udgjorde mellem 100 og 200 millioner kroner årlig med en stigende